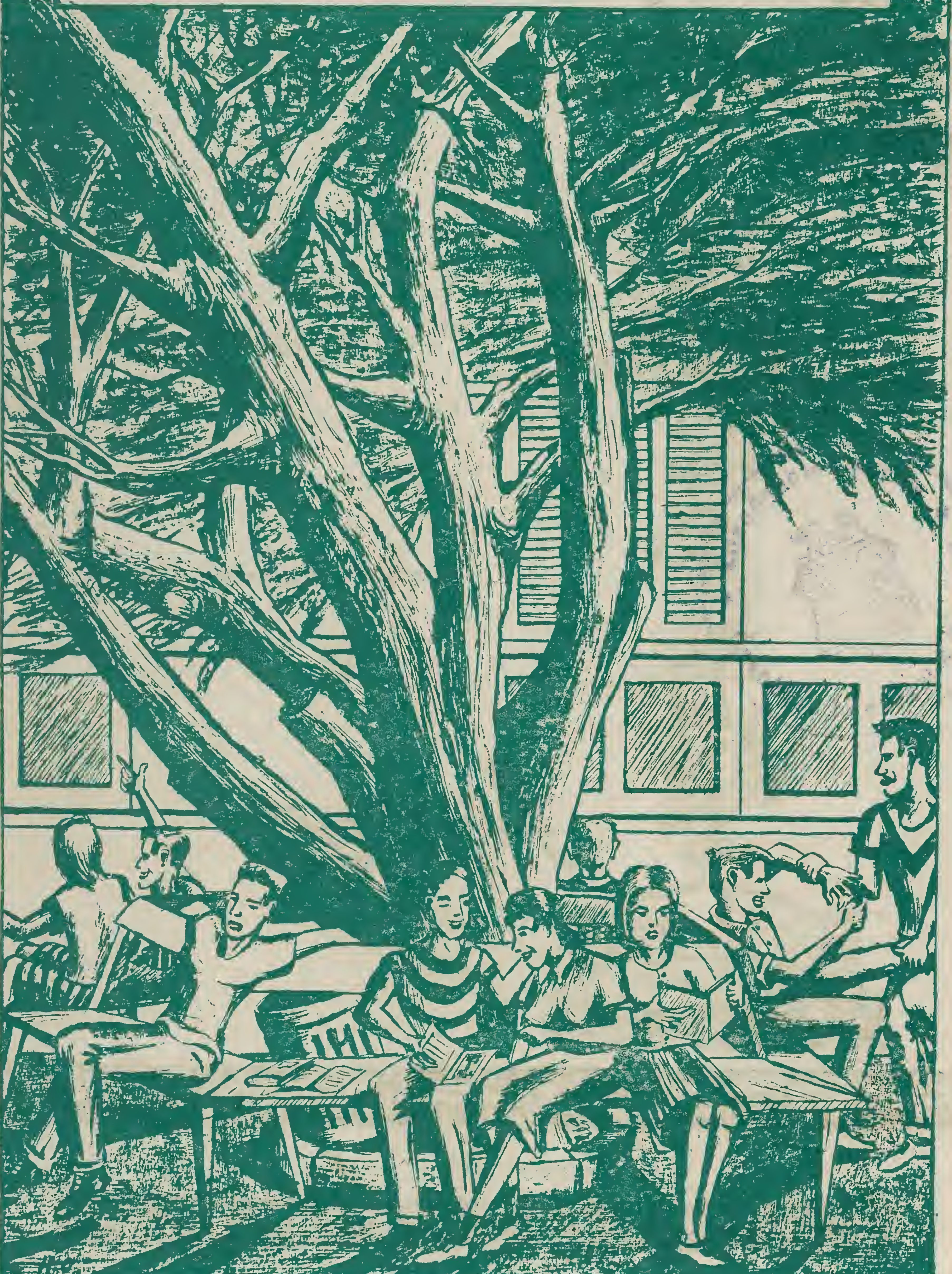
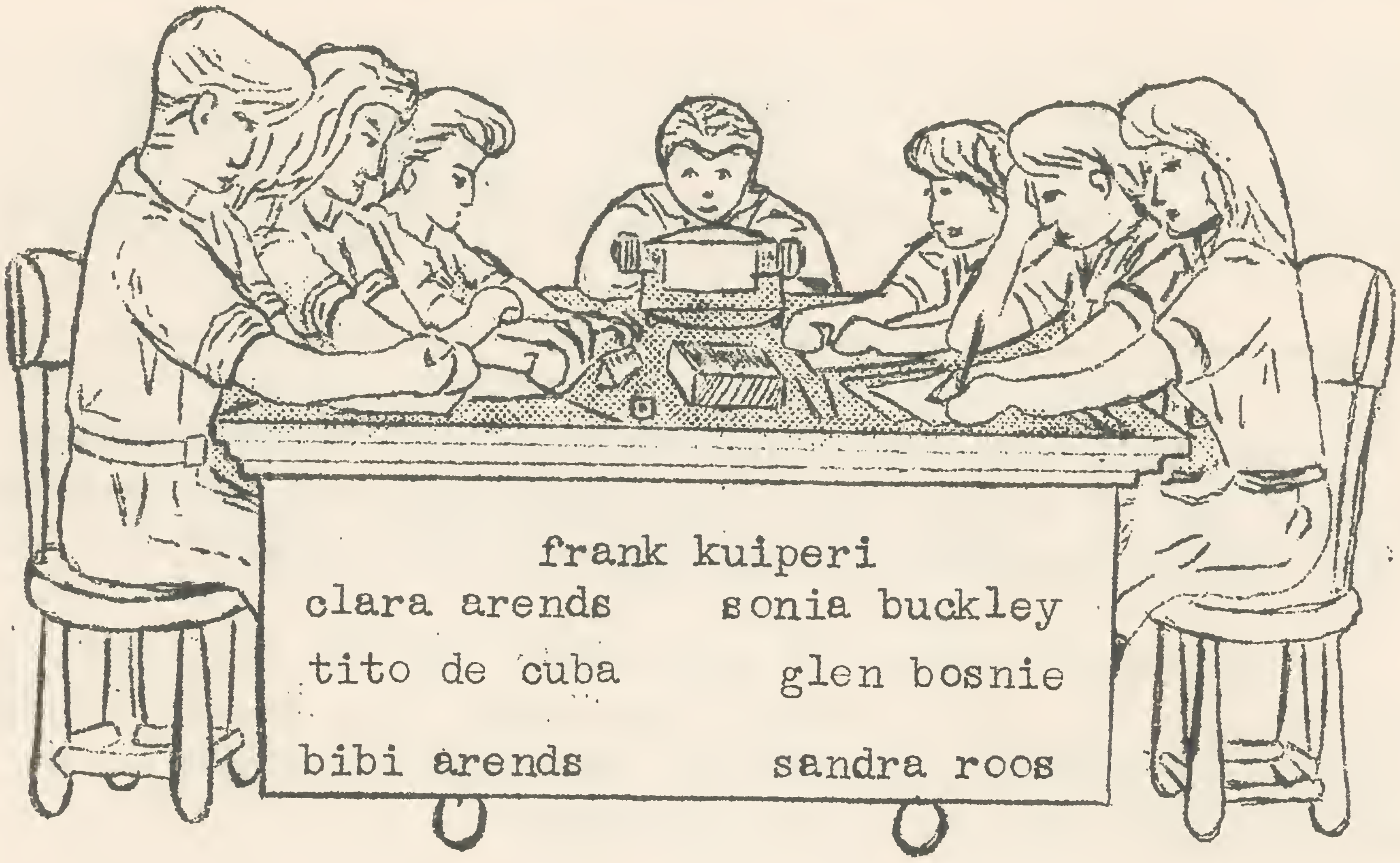
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

OKTOBER 1967 VIJFDE JAARGANG NUMMER 2

Beste Abonnees,

Ons vorige nummer werd nog voor een groot deel volgemaakt door niet-leerlingen. Dit nummer is zeker beter (in dat opzicht). Maar de redaktie meende toch een noodkreet te moeten slaken, en die vindt u op de volgende bladzijde.

U stuurt toch ook een antwoord in op de vragen van blz. 13?? Dat wilden we graag bereiken: dat er via ons blad een flinke gedachtewisseling van de leerlingen losgeslagen werd. Of het lukken zal? Waarom niet?

We hebben twee nieuwe gezichten in de redaktie: Tito en Glen. We verwachten heel wat van hen! En Sonia, Clara en Sandra willen met een tienerbladzijde beginnen. Al in het volgend nummer. Wie helpen haar? Al laat u bv. alleen al eens weten welke tienerster jullie het meest bewonderen.

redaktie

WAAR GAAT DAT NAAR TOE?

Ja, waar gaat dat naar toe? En met "dat" bedoelen we ons blad BAO DI KWIHI. Wij, redaktieleden, voelen ons verplicht jullie aandacht te vestigen op het volgende:

Ons blad bestaat al vier jaar. Dit is de vijfde jaargang. En wij en jullie zeker ook zouden het jammer vinden als het nou ophoudt te bestaan. En zoals de zaken er nu voor staan kon dat toch wel eens gebeuren.

De redactie komt soms bij elkaar... met lege handen. Geen artikelen binnegekomen. Wat nu? Gaan smeken, bedelen, om artikels te krijgen? Als de onderwijzers en onderwijzeressen niet regelmatig schreven en er geen journaal in stond, dan kwam Bao di Kwihi nooit vol...!

Maar, meisjes en jongens, ons blad is geen onderwijzersblad of journaalblad. Het is een leerlingenblad!! En toch: vóór we van één van jullie, leerlingen, een artikel krijgen, moeten we eerst de hemel naar beneden halen. "Geen tijd". "Wat moet ik schrijven?" krijg je telkens als antwoord.

Maar lieve mensen nog aan toe, is het dan een redaktieblad? Dan noemden we ons blad liever "De Redakteurs" of "De Reporters". Wij zijn er niet om de B.d.K. te vullen. Wij proberen met jullie bijdragen (en de onze) een mooi SCHOOLblad te maken.

Als we soms een en ander horen over ons blad, dan schamen we ons: "Bao di Kwihi? Och, een dood boek. Alleen maar opstellen!" Ja, alleen maar doodgewone opstellen en een puzzeltje als troost. Wij zouden graag eens willen weten wat jullie met ons blad doen! Zo maar doorbladeren of lézen

jullie wel het een en ander? En als dat het geval is, slikken jullie dan alles wat erin wordt geschreven? Hebben jullie er geen mening over? Vinden jullie alle artikelen goed en waar? Wij denken toch van niet. Want als we zo eens iets erover horen, is niet alles koek en ei!

Monden hebben jullie, ja, maar krijgen jullie ooit iets op papier? Nee nooit!!! Wij redaktieleden vullen het blad wel, hè? Zouden jullie wel willen. Neem eens een voorbeeld: In dit nummer staan twee artikeltjes over "Gemengde scholen", en bij een van die artikels staan een stel vragen. Wij zijn erg benieuwd hoevelen nou een antwoord of mening insturen......

Dat hoeft dan geen antwoord van twee kantjes te zijn: met een kort en krachtog telegram zijn we ook tevreden! Als jullie misschien niet durven, omdat morgen je iedereen op school nawijst, stuur het dan onder een schuilnaam. Klaar is Kees. En het zal geheim blijven! Het hoeft ook helemaal niet van jou alleen te zijn. Samen iets schrijven, is ook leuk!

Heb je een leuke tekening? Stuur die in en we publiceren! Wees toch niet zo flauw, meisjes en jongens, en laat zien dat jullie belangstelling hebben voor JULLIE blad. Stuur wat: een tekening, kritiek, een mop, een epistel. Als je het over een of ander niet eens bent op school, stuur maar. De leraars weten niet wie het schrijft. Maar daarbij kunnen we uiteraard niet álles aannemen: wij blijven verantwoordelijk. En als je anoniem wilt blijven, moet de redaktie of iemand van de redaktie toch weten wie je bent!

Daarom, lezers en lezeressen, laat zien dat er wat spookt in je hersens, en schrijf ons. Ken je de redaktieleden niet, geef je produkt aan het hoofd van de school, dan komt het wel terecht. In nieuwgierige afwachting,

De redactieleden.

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

U.N.O.

Op zaterdag 21 oktober konden we de officiële jeugdzitting van de Verenigde Naties meemaken. Afgevaardigden van India en Nederland waren resp. het Maria College en het La Salle College.

De zitting begon (als gebruikelijk) met een grappig "incident". Bij het binnentreden van de Russische afgevaardigden stonden die van Cuba op en applaudisseerden, waarna tussen beide groepen een innige begroeting volgde met vele omhelzingen en schouderklopjes.

Het eerste punt dat ter discussie werd voorgelegd was het Braziliaanse voorstel om een permanente strijdmacht te vormen, die zou kunnen optreden bij agressie tegen één der leden-landen. Omdat India de motie steunde kon daarna het voor en tegen afgewogen worden. Enkele afgevaardigden deden dat met veel vuur, zoals bv. Amerika en Japan. De afgevaardigde van het laatste land had een prachtige speech waarin hij aandrong op vrede tussen alle volkeren. Juist Japan dat geschonden werd door een atoombom in de laatste wereldoorlog weet hoe waardevol de vrede is.

Het is jammer, dat geen enkel land, behalve India, gebruik maakte van de mogelijkheid om aan het eind van de bespreking nog iets naar voren te brengen. Dat maakte de discussie tijdens de eerste zitting vlak en eentonig, uitgezonderd de overdreven (echt-Russische) interruptie van Rusland bij het stemmen, en de kostelijke inleiding op de speech van Cuba, waarin dit land één minuut stilte aanvroeg om Che Guevarra te herdenken. Wat snedig werd afgewezen door de voorzitter, o.a. omdat Che Guevarra een Argentijn was.

De tweede zitting behandelde een voorstel van India, om burgers van een lid-land vrije vestiging te verlenen in een ander lid-land, ten einde te komen tot sociale vooruitgang en betere levensstandaarden.

Nadat Brazilië de motie gesteund had, begonnen de discussies, die in het algemeen hierop neerkwamen, dat geen der landen zijn levensstandaard wilde verlagen, omdat het anders geen steun meer kon verlenen o.a. aan India. Vooral de U.S.A. bracht dit heel scherp naar voren.

China had een prachtige speech waarin de voordelen van de motie van India puntgewijs (zeven) naar voren werd gebracht. De discussies werden levendig omdat nu ruim gebruik werd gemaakt van de mogelijkheid om nog iets naar voren te brengen.

Uiteindelijk werd de motie toch afgestemd (zelfs door Brazilië die de motie had gesteund).

Wat blijft je bij van zo'n avond?

Allereerst de kreet van India en Japan in de eerste zitting om vrede en begrip tussen de landen onderling.
Daarna; de roep van India om toch te komen tot een eenheid tussen alle volkeren, in de tweede zitting. Een utopie? Toch is dit het einddoel van ons allen en ook van de Verenigde Naties. Daarom ben ik blij met deze jeugdzittingen. Ze drukken je met je neus op wereldproblemen.

Na de zittingen werd bekend gemaakt dat Frankrijk de eerste prijs, een beker, gewonnen had. Cuba en Japan kregen een eervolle vermelding.

ARUBA-NADA!

Delaster tempo pueblo a haya interes grandi den leza bukinan di sonjo. Y ta pesey cu hopi caminda nos ta mira e bukinan 'ki. Nan tin nomber masha poetico: "Sonjo ta habri porta di bo futuro", "Bo sonjo y bo futuro" etc., etc....

Un dia mi a dicidi di cumpra un di e bukinan 'ki. Y den un di e promé blachinan mi a bin topa cu e descripcion di e sonjo cu mi tabata tin su anochi promé. Mi a sonja cu hopi pisca... Y ora mi a mira riba den buki mi por a leza lo siguiente.... Esun cu sonja cu pisca por ta sigú di exito.... e por cuminza cu proyectonan grandi, ma pa bo haya mas exito bo mester ayuda di hendenan importante. Ta tempo pa drecha relacionnan cu esnan cu bá a pleita cu nan. Posibilidadnan ta grandi cu lo bo cambia lugá di biba. No desconfia di ningun hende, tur ta bin cerca bo pa haci bo bon. Bo number di suerte lo ta e siman 'ki 27, y 12.

Ora mi a caba di leza tur e pantminan 'ki mi a coi e buki benta afó. Mi a sigui cana, ma toch mi pensamentonan tabata na e frase cu mi a caba di leza den e buki. Mi tabata cana ma e numbernan 27 y 12 tabata tormenta mi. Manera un obsesion mi tabata tende nan den mi mente. Un di e otro frase cu mi a haya asina estupido y sin embargo tabata tormenta mi tabata esun unda nan tabata bisa cu mi tin posibilidad grandi di cambia cas. Esta tuma hende haci chambon, mi a pensa den mi mes.

Ta cuanto hende no a cumpra un buki asina y ta mortifica nan cu e maldito frasenan 'ki. Si mi tabata autoridad anto un di e promé cosnan cu lo mi a haci ta stop cu tur sorto di bukinan cu ta haci pueblo sokete.

Y den mi pensamento di poder y grandeza mi no a ripara cu un auto tabata asina cerca mi cu el a hera dal mi. E

chauffeur a dal un pito y su tras el a habri su buki di palabranan bunita cu ta basta tempo caba mi no a llega di tende nan..... Ma un cos si tabata berdad cu ora mi a tende e tipo 'ki zundra asina bárbaro, atrobe mi a bolbe realidad. Y mi no a cana mucho cu mi a topa cu un Sjon cu mi conocé masha bon mes.

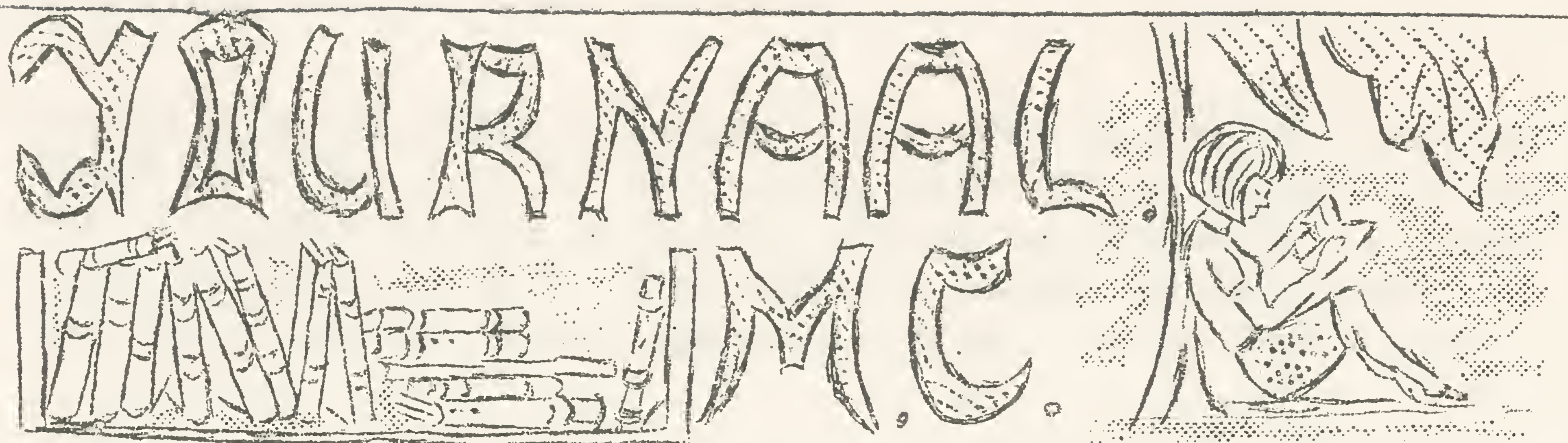
El a llega cerca mi y casi den mi orea el a bisa mi:"Y bo ta coi un number di mi?" Di ki? mi a puntré mitá na sonjo. Ma ora mi a corda riba mi sonjo mi a puntré: bo tin 27 y 12? Sigur no! 12 sigúr cu mi tin, ma 27 no, esey si mi no tin. Un ta nada mi a bisé, duna mi tur e 12 nan cu bo tin. 27 lo mi mira ken lo por tiné pa mi.

Ami lo duna bo 27, mi a tende un stem y ora mi a bolbe mi cara pa mira ta ken ta mi tras, mi a bin ripara cu tabata un polis. E no a bisa mas nada, ma a saka un buki foi su sacu y a cuminza skirbi. Mi no tin nodi di conta boso 'ki el a skirbi. E buki sonjo tabata tin razon: number 27 a sali, ma 12 si no a sali.

Algun dia despues mi a bin comprendé si cu e maldito buki di sonjo tabata tin razon, pasobra despues di dos siman juez a sentencia mi pa bay Dakota tres dia. Y na Dakota mi cuarto tabata, casi sigú boso no ta kere, ma e tabata number 12, y ta berdad cu mi a cambia cas....

Mi a keda algun dia na e hotel gratis cu nis tin 'ki na Ruba. Y ta pesey cu amí ki ora mi sonja cu pisca, promé cos cu mi ta haci ta.... mi ta.... mi ta hoga nan tur!

E.E.Rosenstand

25 sept. : Een paar 9e en 10e klassers worden verrast met een film over Nederland. Erg interessant. En weer een uurtje vrij!!

26 sept. : Lang zal ze leven..... Nu voor onze geliefde juffrouw Kelkboom. Hartelijk gefeliciteerd met uw verjaardag namens beide (!!) scholen en de redaktieleden.

's Middags trekken de andere 9e en 10e klassers naar het natuurkundelokaal voor de interessante film.

27 sept. : Ja hoor. Vandaag is dé dag. Onze tiende klassers stappen opgewekt het gebouw van Radio Kelkboom binnen. Jammer genoeg moesten ze de vlag strijken voor het Augustinuscollege. Volgende keer beter!

28 sept. : In 9b is al lang een bord stuk. Het kon niet naar boven en niet naar beneden. Meneer van Putten stapt binnen en steekt de handen uit de mouwen. Het bord is weer prima; maar het moet wel met "liefde" behandeld worden. Dank u wel meneer!

29 sept. : Hé, er ontbreekt een bekend gezicht. Ja, meneer Vermij is vandaag erg trots. Zo schrijdt hij tenminste rond half negen door de gangen. Hij is voor de tweede keer vader geworden. Hartelijk gefeliciteerd meneer! Wees er maar trots op, want dochters kunnen erg behulpzaam en o zo lief zijn!

2 okt. : Met begerige ogen zien we twee van onze "vriendjes" de trap opklimmen met stapels "Bao di Kwihi's". Maar we krijgen ze nog niet. Boter bij de vis dit jaar. Cash betalen...

4 okt. : Gisteren nam meneer Vermij een snipperdag. Nog niet over de schrik heen?
Vandaag ontbreekt meneer van Putten. Gaat dat om beurten? En komen wij dan ook eens aan de beurt?
Het teleurgestelde 8a moest op school blijven....

9 okt. : Iedereen krijgt vandaag een bruine envelop met een lange witte brief. Komen de rapporten al in zicht?
Nee, het is een brief om je voor dit jaar te verzekeren en nog wat zaken te betalen.
Een 9e klas trekt weer eens naar de airco-klas.
Krijgt ieder weer zijn beurt?

10 okt. : Pastoor Erkamp verjaart. Hartelijk gefeliciteerd namens Maria college en redaktieleden. En hartelijk dank voor de dropjes. Nog beter dan fruit.
Nog vele jaren pastoor, en graag vele daarvan bij ons op school.

13 okt. : De 10e klassers horen dat ze zeer binnenkort naar "Het dagboek van een gek" zullen gaan kijken. Het moet een serieus stuk zijn, en lang... Dat scheelt weer een paar lessen.

16 okt. : De 9e klassen worden ook opgevrolijkt. Zij mogen zaterdag gaan kijken naar Henk van Ulsen. Dan is er een vrolijker programma. Maar het zal om half negen beginnen. Voor sommigen is het wel hard op dat uur al afscheid te moeten nemen van hun lakens en kussens!

17 okt. : Vandaag kwam het "vreselijke" nieuws dat in november een gewichtige kaart op ons staat te wachten, het "langverwachte" maandrapport, dat je ouders zal inlichten over je prestaties op school....

18 okt. : De bom is gevallen!! Oorlog??? O nee, maar toch is het een grote an angstwekkende bom! Onze "kampioenvriendjes lieten zich van hun slechtste kant zien! Ze verloren met hun hersens. Erg gecondoleerd door M.C.

JOURNAAL L.S.C.

27 september: De 10e klassers trokken 's avonds naar het vernieuwde Cultureel Centrum. De airco brandde vol op. Het was er veel te koud.
Dit keer werd een Engels toneelspel gebracht: Raisins in the sun. Geen Engels om op het examen te gebruiken.
De 9e klassers komen nog wel aan de beurt.

3 oktober : De B-ers van de 9e klas volgen altijd met veel "smaak" de natuurkundelessen. De proeven die er getoond worden trekken je zeer sterk aan om het zelf eens te gaan proberen. Jammer dat er al een paar de moed hebben opgegeven.
Voor de rest geldt het wachtwoord: Volhouden en je zult bereiken wat je begeert.

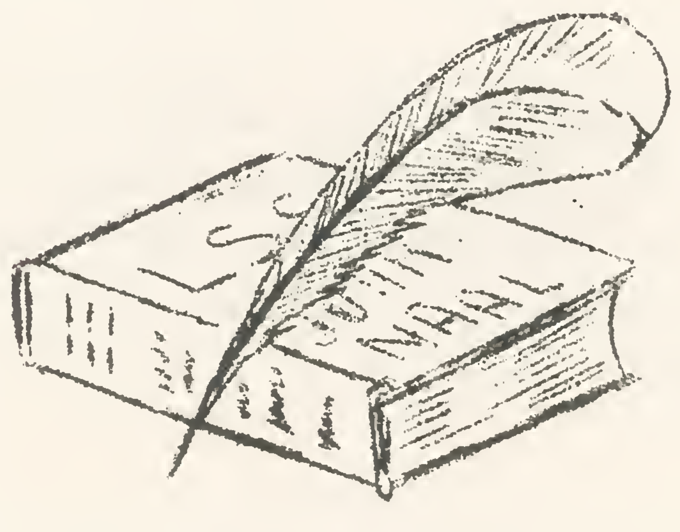
10 oktober : Het leven op de kop is zwaar. En daar profiteerden de knapen van 7b meteen al van, toen hun onderwijzer ziek werd.
En de andere klassen maar mopperen: wanneer wordt die van ons eens ziek.....

16 oktober : 8b dacht de volgende gelukkige te zijn. Een van onze Engelse leraren bleef thuis. En hij was hun klasse-onderwijzer. Maar nee hoor: 9a pakte zijn spullen en ging in de mondi spelen.
We dachten dat we konden merken dat de 8b-ers het er niet helemaal mee eens waren.

18 oktober : Onze hersengymnastiekers hebben het onderspit moeten delven. Tegen de Pieter Boerschool. Wat hebben we ons geërgerd aan de radio. Verliezen was niet eens zo erg, maar het aantal punten dat jullie gahaald hebben, dat viel ons zo tegen. De cryptogrammen hadden jullie goed, maar de gewone rekensommetjes niet..... En leer het woord pyjama schrijven, ook al spelde de spelleider het zelf daarna ook verkeerd.
Jongens, het gaat om de naam van onze school en om de wisselbeker, niet te vergeten, van het vorig jaar. Trek je niet teveel aan van deze kritiek en van alles wat je al te horen hebt gekregen, maar zoeg ervoor dat je de score in de tweede ronde gaat verdubbelen!

19 oktober : De 10-klassers togen al vroeg naar een culturele voorstelling. We hebben ze niet hoeven te benijden. De kerels moesten met de benenwagen naar het C.C.A. in plaats van prinsheerlijk in de bus gepropt te zitten. En het was al warm.
Ze rekenden op "Het dagboek van een gek", en wisten wat hen te wachten stond. Het was allemaal voorbereid in de klas.
Maar... de bovenramen waren niet verduisterd en nu doodde de heer van Ulzen de tijd met een paar vertelsels en zangstukken!

""

¿DE VRAAG?

Ja, hier is de vraag die verschillende keren door menig meisjeshoofd is gegaan en die ik ook aan onze buurjongens wil stellen:"Waarom maken ze het La Salle en het Maria college niet tot één school?"

Op deze vraag aan enkele meisjes kreeg ik geen antwoord. Ze wisten niet waarom en enkelen hadden er zelfs niet eens aan gedacht. Volgens mij zou het geen kwaad kunnen. Ik geloof dat we dan wat minder "muurhangers" zullen hebben.

Bovendien zal de verhouding tussen de jongens en de meisjes heel wat veranderen. En hun houding ook. De meisjes zullen dan minder aanstellerig en verlegen zijn. De jongens gaan de meisjes beter begrijpen en ze zullen hen niet meer gaan beschouwen als minderwaardigen, ofschoon dit in onze tijd niet veel meer voorkomt. Het zou wel goed zijn voor beide sexen.

Natuurlijk zijn er ook nadelen. Stel je voor dat opeens alle jongens naar het Maria College kwamen. Er zit dan op het La Salle College zo goed als niemand meer in de banken en de leraren kunnen tegen die banken praten. Er zullen er dan ook velen naar huis moeten, want er is dan gewoonweg geen plaats op het Maria College. Die school zal dan moeten worden uitgebreid: meer banken, meer boeken, meer lokalen, enz. Dat kost een hoop geld. Maar je weet nooit hoe een koe een haas vangt.

Misschien, later dan, zullen die twee scholen toch één worden. Ze zijn nu al in vele dingen één: kijk maar naar dit blad, vroeger van één school, nu voor beide. Onze kinderen zullen dan kunnen zeggen:"Ik zit op het Maria La Salle College" Dat zou erg leuk zijn.

R.Tromp

Waarom toch geen gemengde school?

Beste meisjes en jongens,

Wij willen jullie aandacht vragen voor het volgende:
Al jaren hebben we gehoord over een gemengde school, namelijk hèt Maria College samen met het La Salle College.

Vinden jullie niet dat het idioot staat wanneer je 's middags voorbij het Maria College komt? De meisjes lijken als gevangenen en eromheen de "boys" met uitpuilende ogen.

O wee, als je eens met een vriend durft te spreken. Dan zijn de ogen van de leerkrachten streng op je gericht. Waarom toch?

Meisjes en jongens, heus we willen dat jullie ernstig hierover zullen nadenken. Gaarne willen we ook de meningen van onze zuster en frère horen.

Waarom toch geen gemengde school:

1. wat zouden de bezwaren zijn tegen een gemengde school?
2. wat zouden de voordelen zijn?
3. wie hebben de bezwaren?
4. wat zijn de voordeleh van een aparte school voor jongens en een aparte school voor meisjes?
5. wat denken de ouders erover?

9a Maria College

MIJN ZUS OP VERLOF

Het schooljaar was ten einde. Mijn zus ging weer met verlof. Dit was de tweede keer dat zij ging. De eerste keer was ik negen en dacht alleen maar aan haar terugkomst en wat zij voor mij mee zou brengen. Natuurlijk dacht je daar het meest aan, al kon je zoiets ook hier krijgen, maar het was nou eenmaal uit het buitenland.

Maar deze keer is het niet zo, want ze is van plan ginds wat langer te blijven om meer te weten te komen wat zich in de Spaanse taal schuil houdt.

In de vakantie heb ik haar erg gemist, want ze is al begin augustus weggegaan. Dus was zij er de hele vakantie niet om ons oeveral naar toe te brengen waar we maar heen wilden. We zijn wel overal geweest waar we naat toe wilden, maar het vervelende was dat je telkens vader moest vragen of je de auto kon gebruiken; soms kon het niet want hij had hem bv. een half uur later nodig voor de zaak, dan moest hij zijn eigen werk laten staan om ons weg te brengen, soms kon hij ons niet komen halen en dan kwamen we "liftend" terug.

Dat hoefden we vroeger niet toen mijn zus een eigen auto had, want zij leende ons altijd haar kar, als zijzelf geen tijd of zin had om mee te gaan. Ze heeft de wagen helaas verkocht voor zij vertrok, en nou moeten we het met één auto doen.

Ook als ik huiswerk maak, mis ik haar, want als ik iets niet wist, kon ik altijd bij haar terecht. Op school vooral mis ik haar lessen, want ik had liever handel van haar dan van iemand anders. Ik begreep haar dan ook altijd.

Maar het meest mis ik haar op zondagen, want dat waren de dagen dat we samen veel plezier hadden bij het koken. Mislukte er soms iets, dan bleven we de hele dag lachen en moeder moest dan ook lachen of ze wilde of niet. Ze begreep eigenlijk niet hoe we zoveel lol konden hebben over iets dat verloren was. Maar bij ons was het nooit verloren, want we aten het ook zo op, al smaakte het dan niet honderd procent.

Griselda Croes, 10c

LA SALLE VERLOOR

Ja, op woensdag 18 oktober verloor La Salle College tegen Pieter Boerschool met 16-14. Er waren gemakkelijke vragen, maar ook moeilijke.

Eén ding begrijp ik niet, en dat zou ik nou willen vragen: Zitten in mulo-B altijd slimme jongens? Ja, dat is de vraag. De jongens van mulo-B behoren goed te zijn in de wiskundevakken, dat begrijp ik wel. Maar zijn ze ook goed in de talen? We hebben jongens die niet in de B zitten, maar toch beter zijn voor de hersengymnastiek dan de B-ers. Waarom dan altijd B-jongens? Van de vijf waren er vier van mulo-B... Waarom niet minstens twee van de A-kandidaten?

Het is de eerste keer dat onze jongens zo weinig punten hebben behaald. Dat is niet goed voor de "Kampioenen van 1966". Het La Salle College kan zijn titel(!) niet houden als het zo doorgaat. Nu staan wij met 14 punten, terwijl John Wesley er al 24 heeft. Zij zijn de besten tot nu toe.

Nu heeft het La Salle College nog een kans. Maar het is toch maar een kleine. Maar toch: Je weet nooit hoe een koe een haas vangt.

Daarom maar: Next time, better luck........

Mr.Atomic

OP STAP

De dag van het vertrek was aangebroken. Precies om kwart voor acht stond Bert voor het huis van Jan. Vlug liep hij de voortuin door en wilde op de deur kloppen. Maar eer hij hiervoor de kans kreeg werd de deur met een ruk opengetrokken en botste Jan tegen hem op. "Ha, die Bert. Ben je ook al klaar?" Bert wreef zijn voorhoofd, dat in onzachte aanraking met de elleboog van Jan was gekomen. "Sorry kerel", lachte Jan.

Jans ouders verschenen nu ook in de deuropening en begroetten Bert. "Zo wereldreiziger," schertste Jans vader. "Ik zou maar stevig oplopen als ik jullie was. Hebben jullie nu werkelijk niets vergeten?" De jongens beweerden dat ze alles hadden. Na een laatste handdruk stapten ze het hekje door, de straat op. Glimlachend wuifden de ouders de twee vrienden na.

Ze zagen er wel sportief uit. Een grote rugzak met draagstel was op hun rug bevestigd. Met stevige passen waren ze weldra om de hoek verdwenen. "We zullen maar hopen dat hij vanmorgen vroeg uit zijn bed gepord is", zei Jan. Dit bleek werkelijk het geval te zijn. Hans stond hen al op te wachten.

"Morgen, mannen, ik sta hier toch minstens al een uur te wachten." Met blikken vol afgrijzen keken de jongens naar hun vriend. "Jij, en op tijd komen, zijn twee dingen, die niet bij elkaar passen". Hans grinnikte en bekende, dat hij er nog maar net stond. Al gekheid makend hadden ze er een stevige pas in gezet. Daar stonden de bussen al te wachten op de reizigers. Spoedig stapten ze in.

Hans zat naast een dikke dame, die belangstellend vroeg waarheen de reis ging. Toen Hans zei, dat ze naar Fontein

gingen, vertelde ze, dat ze daar ook eens was geweest. Weldra was Hans in een druk gesprek gewikkeld met haar.

Jan en Bert hadden wel in de gaten, dat de buurvrouw van Hans erg veel van een praatje hield. Dit bleek het geval te zijn, want tot Santa Cruz was de dame steeds druk aan het woord. Toen ze uitstapte, zei Hans: "Tjonge, ik heb wel gehoord dat iemand kon praten als Brugman. Maar ik geloof waarachtig, dat dit juffrouw Burgman was."

In Santa Cruz moesten ze overstappen in een andere bus. Haastig draafden ze langs de bus en weldra zaten ze erin. Hans, die altijd een onverzadigbare eetlust had, begon zijn broodjes op te eten. In een angstig tempo werden de meegebrachte broodjes naar binnen gewerkt. Hans deed de hele bus verbaasd staan door zijn eetlust. Toen hij maar steeds weer in de rugzak graaide en telkens weer een stukje brood tevoorschijn toverde.

Een paar meisjes begonnen te giechelen. Hans wendde zich met volle mond naar hen toe en knikte vriendelijk. Daarna pakte hij bedaard een ander stuk brood en at onverstoorbaar verder. Nu konden de meisjes zich niet meer goedhouden en proestten het uit. En weldra klonken de lachsalvo's.

Hans keek nog eens grijnzend in zijn rugzak en haalde toen spijtig zijn schouders op. "Je bent toch nog niet klaar?" hijgde Bert. "Nee jô, maar ik zocht nog naar een laatste stukkie voor mijn lintworm. Die is jarig vandaag, zie je".

De bus reed langs enkele kleine dorpjes. Het was een mooi landschap, waar ze doorheen trokken. Hier en daar zagen ze aardige witte huisjes. De rit begon toch wel wat lang te duren en ze waren blij toen de bus eindelijk bij Fontein aankwam.

Asdrubal

HUMOR

Marietje zat te huilen bij de sloot. Een juffrouw vroeg haar:
"Wat is er aan de hand, Marietje?"
"Carlos heeft mijn boterham in het water gegooid."
"Met opzet?"
"Nee, met kaas!"

::: ::: ::: ::: ::: ::: ::: ::: ::: ::: ::

citaten uit recente opstellen:
- mijn voet werd in gips gelegd door de dokter en naar bed gedragen.
- als ik een boek ongestoord wil lezen, ga ik erin.
- een nicht van me was van de Hooiberg gevallen.
- been en arm hingen in de lucht, gebroken door een botsing of zo.

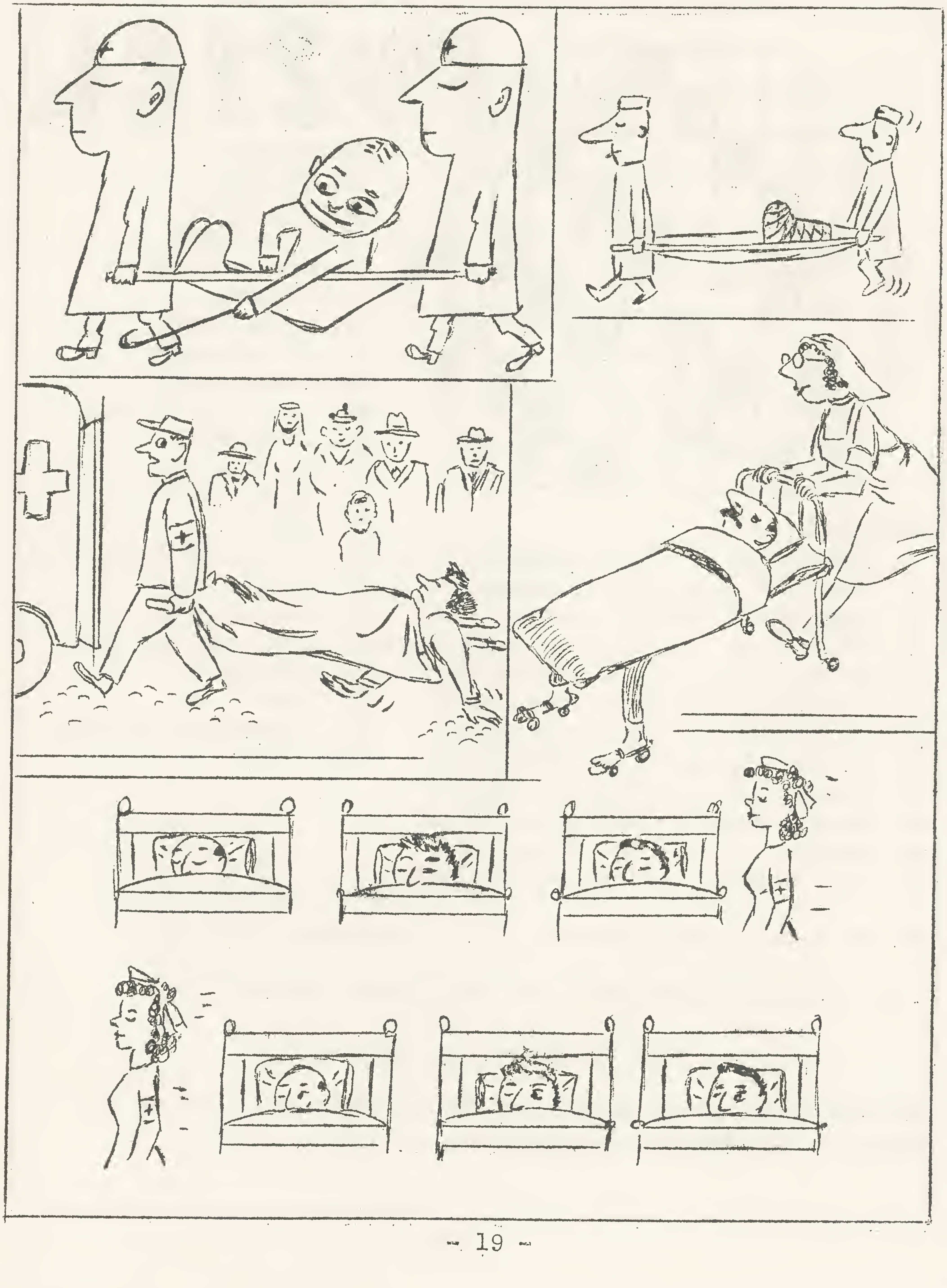
~~~ ~~~ ~~~ ~~~ ~~~ ~~~ ~~~ ~~~ ~~~ ~~~ ~~

en wat te denken van deze alledaagse woorden in de klas:
- Misselijke fouten zitten uitbroeien.
- Smeerpoezen dat jullie zijn.
- Het leek wel een losgebroken locomotief.
- Ja zat te vloeken als een ketter.
- Je zat te sissen als een stoommachine.
- Misselijke Piet dat je bent
- Misselijke slijm-bal..... - Lelijke kletsmajoor......
- Het contact tussen je hoofd en je hand is niet goed. Je hoofd denkt goed, maar je hand doet het verkeerd.
- Voor mijn part spring je uit het raam. Dan bel ik wel even de "sushi-man" op, om de mosterd te komen halen.

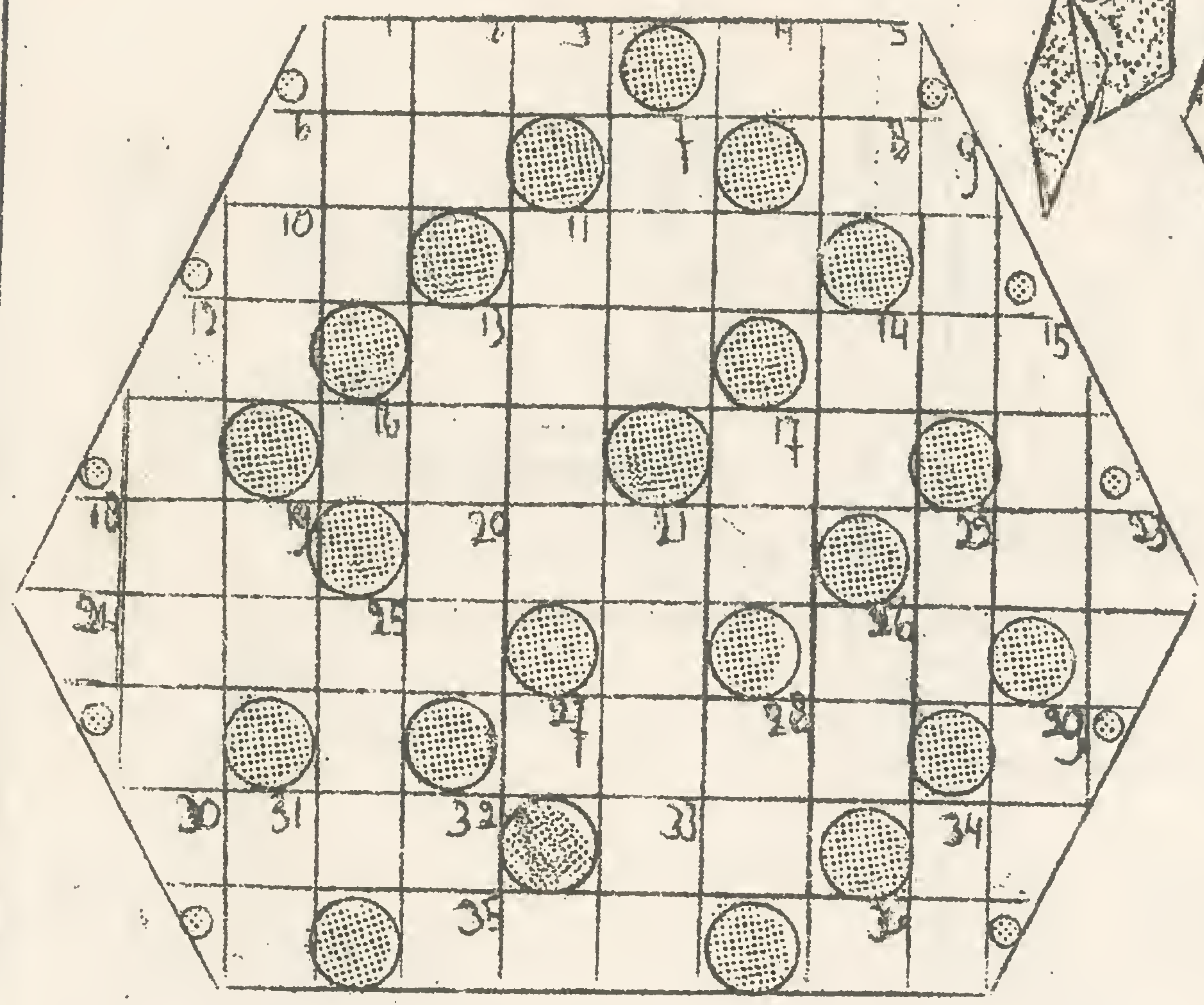
(Opgetekend door Asdrubal)

^^^ ^^^ ^^^ ^^^ ^^^ ^^^ ^^^ ^^^ ^^^ ^^^ ^^

"Why," a man asked a friend, "do you always answer a question with a question?" - Replied the friend: "Why not?"
~~~

PUZZEL

HORIZONTAAL:

1. houding
4. voorzetsel
6. kledingstuk
8 pers. voornaamw.
9 bijwoord
11. grote fout
12. de onbekende
13. tovergodin
14. naar mijn mening
16. zangstem
17. heen en weer
18. tijdperk
20. anus
22. vrouw des huises (sp)
24. vijfde toon
26. mezzo forte
27. deel van het been
30. plezier
33. dyne
35. buitengewoon lager o.
36. aldus

VERTIKAAL:

1. bloeiwijze
2. vorm van zijn
5. onmeetbaar getal
6. doort boom
7. de ark van ...
9. luchtvaart-mij
10. voegwoord
11. b-leerling gym
13. flatgebouw
14. naaml. venn.
15. masker
17. Ver. Staten
18. zoogdier
21. ronddeel
22. klaar
23. ten bedrage van
25. uitholling
26. pers. vnmw.
28. voorzetsel
29. muzieknoot
31. ons (eng.)
32. tuberculose
34. muzieknoot
12. soort walvis

--- uw oplossingen insturen vóór 20 november a.u.b. ---

- De eerste prijswinnares van onze nieuwe jaargang:

MARIAN BAPTIST ... 7a ... M.C.

En onze redactrices zorgen dat de winnaars hun prijs op tijd krijgen. Doe daarom allemaal mee.......
